

цьому використовуються лише елементи аргю (лексичні, фразеологічні). Кримінальний жаргон також безупинно розвивається, у ньому з'являються одні і зникають інші слова, але він, як і раніше, з одного боку обслуговує і буде обслуговувати кримінальну діяльність людей, з іншого є стильовим атрибутом певних соціальних груп.

1. Ставицька Л. Аргю, жаргон, сленг. Соціальна диференціація української мови. К.: Критика, 2005. 464 с.
2. Бондалетов В. Типология и генезис русских аргю. Рязань, 1987. 258 с.
3. Словник жаргону злочинців / Упорядкування, передмова О. Поповченка. К.: ТОВ «Оберіг», 1996. 546 с.
4. Горбач О. Аргю в Україні. Львів: Інститут мовознавства ім. І.Крип'якевича НАН України, 2006. 688 с.
5. Руденко М. Різновиди аргю у процесі еволюційного розвитку. *Актуальні питання гуманітарних наук*. Вип 27, том 4, 2020. С. 53-59. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/27_2020/part_4/10.pdf (дата звернення 07.02.2021).

Єремєєва Ірина Анатоліївна
к.іст.н., доцент,
доцент кафедри
міжнародних відносин та туризму
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

МОВНИЙ ЧИННИК У ФОРМУВАННІ ПОЛІТИЧНОГО ІМІДЖУ

Політичний імідж відіграє значну роль у розстановці політичних сил у суспільстві, нерідко він є визначальним фактором при виборі того чи іншого кандидата на певні державні посади. При цьому симпатії до особистості кандидата мають істотний вплив на електоральну поведінку, а ці симпатії залежать саме від іміджу політичного діяча. Вміле створення такого іміджу часто є визначальним у політиці, що не раз було підтверджено практикою. Формування іміджу політика має велике значення при використанні ринкової моделі виборчої технології, за якою кандидат або виборче об'єднання розглядається як товар, який консультанти та організатори мають продати покупцям-виборцям, використовуючи різноманітні методи реклами та пропаганди.

Оскільки імідж має природу міфу та стереотипу, він відображає ключові позиції, на які реагує масова свідомість та відповідає соціальним очікуванням певних соціальних груп. З цієї точки зору імідж – це сконструйований образ, який може володіти будь-якими характеристиками, затребуваними послідовниками. Головним чином, створення ефективного

іміджу має на меті приведення певної особи до інститутів влади і тому формування іміджу політика є одним із необхідних етапів передвиборчої кампанії. На створення єдиного образу кандидата працює ціла низка компонентів, із яких саме складається політичний імідж. Існує декілька базових складових політичного іміджу, які в ідеалі повинні працювати на створення єдиного образу: особистісні характеристики; соціальні характеристики; професійно-політичні; зовнішні данні та комунікативні характеристики.

Зовнішні данні та комунікативні характеристики кандидата належать до функціонального зрізу структури іміджу, що включає мову, зовнішню атрибутику, міміку, жестикуляцію та інші елементи невербальної поведінки. Політик сам є символічною постаттю. Тому в політичній рекламі необхідно вигадати та показати виборцю відповідний набір жестів, поз, інтонацій, які підтверджували б цю думку. Певною мірою формування ефективного символічного іміджу політика забезпечується засобами політичної комунікації, що представляє собою як галузь філологічної науки, так і практичну важливу частину політичного маркетингу.

Спеціалісти із сучасної політичної комунікації відзначають зростання значення виразності у сучасних політичних промовах. Яскравість та нестандартні засоби висловлювання своєї думки, індивідуальний стиль при складанні іміджу політичного лідера цінуються більше ніж зрозумілість та політична коректність тексту.

Цільовим призначенням політичного тексту є зміна політичної ситуації за допомогою пропаганди певних ідей, емоційного впливу на громадян та спонукання їх до політичних дій. Тобто, для політичного тексту властива пряма та непряма орієнтованість на питання розподілу та використання політичної влади.

Мова політика має бути виразною та переконливою, що забезпечується за допомогою вживання метафор, метонімії, антономазій. Ефективним та переконливим є звернення до слухачів за допомогою запитань-ярликів, що виключають заперечення, наприклад, «чи не так?». Спеціальні мовні засоби впливу на почуття електорату поділяються на фігури та тропи, що являють собою свідоме відхилення від стандартної мови з метою заволодіти увагою слухача, змістити його замислитися та зрозуміти багатоплановість промови.

Виразність політичних промов забезпечується за допомогою розробки текстів різного емоційного насичення, виголошуючи які політик удаватиметься до необхідного іміджмейкеру типу поведінки. Наприклад, за порадами американських спеціалістів з політичного маркетингу, політику легше спілкуватися з аудиторією та впливати на неї, якщо включити в його промову деякі елементи, щодо яких гарантовано згоду присутніх: критика офіційної влади, заклики до змін існуючого порядку, обіцянки забезпечити роботою безробітних та продуктами харчування малозабезпечених і т. под.

У цілому політична комунікація має вплив на розподіл та використання

влади через засоби впливу на свідомість як електорату так і тих, хто дотичний до прийняття політичних рішень. Мовні засоби, сформовані завдяки політичній комунікації не тільки передають інформацію, але і мають емоційний вплив на адресата та здатні змінити картину світу, що сформована у свідомості людей, впливаючи таким чином на їх політичні уподобання.

Ishchenko Tetyana

Senior Lecturer,

Department of Social Sciences and Humanities

(Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs)

LANGUAGE AS A MEANS OF CULTURAL IDENTITY

There are roughly seven thousand languages in the world. It is the language that is the primary tool for expression and communication. The only way to understand what we are, where do we come from and where we are going to is to study our native language, namely words and phrases we unconsciously choose and combine. Language is considered to be a cultural, social and psychological phenomenon of the nation.

Linguistics scholars seek to determine what is unique and universal about the language we use, how it is acquired and the ways it changes over time. Linguists have been investigating many aspects of language, including its semantics and syntax, phonetics and phonology as well as its social and psychological aspects.

It is by means of language that we perceive the world around us, our past and present. Although there is a lot in common among languages, each one is unique in the way it reflects the culture of the people who speak it. [1].

What makes a country unique? No doubt it is a state border, an official name, a flag, a currency, and of course its national language. It represents the national identity of a country. Language is a sensitive issue. It's also part of a nation and a person's heritage. To understand and penetrate deep into a community one must be able to speak and understand the language of the community.

On the other hand, there are many countries where one can find many languages spoken. Not just one language is given an official status but many of them. And such language diversity only strengthens the nation's uniqueness.

National language is a driving force behind unity of the nation's people, and makes them distinct from other nations – provided you give your language respect.

Giving respect to other national languages if it happened so due to historic or cultural circumstances means that it should not be just one's primary language but one should know as many languages as one can absorb.